

Солниците въ Величка

(по Лункевичъ).

Ще посетимъ околността на Краковъ (Полша). Въ мѣстността Величка отъ много столѣтия наредъ копаятъ каменна соль, която лежи подъ дебелъ глинесть пласть. На повърхността ще видимъ грамади отъ соль, между тѣхъ се движатъ стотици работници — едни каратъ коли, други колички, непрестанно товарятъ соль; чува се непрекъснато бръмчене на множество машини.

Но най-важната работа не става на повърхността на земята, а дълбоко въ нея. Ще си направимъ труда да видимъ, какво има тамъ, въ дълбокото, гдето лж-читѣ на слънцето никога не проникватъ.

Тръгваме къмъ една отъ шахтитѣ (кладенецъ), който води въ подземieto. На наше разположение е машината за слизане и изкачване (асансьоръ). Това е грамаденъ котелъ, закаченъ върху здраво металическо вжже, който бавно слиза въ шахтата, когато пожелаемъ. Виждаме наблизу грамадна стълба и дебело вжже съ примки. Спускайте се както искате, но за предпочитане е асансьорътъ. Той е вече въ движение, и ние се спускаме бавно надолу, обладани отъ особено чувство. Нашиятъ водачъ съобщава, че ние сме вече слѣзли. Напускаме асансьора и тръгваме по стѣпките на водача. Предъ насъ е дълъгъ и високъ коридоръ, освѣтенъ отъ електрически лампи. Разглеждаме коридора и, за наше учудване, виждаме, че стенитѣ, подътъ и таванътъ сж само соль, на мѣста бѣла като снѣгъ, другаде обагрена зелено, а на повечето мѣста има тъменъ цвѣтъ. Вървимъ по-нататъкъ и стигаме до една площадка, въ която